

gehuwde vrouwelijke gewezen ambtenaren; dit artikel kan rechtstreeks voor de nationale rechter worden ingeroepen; de door de discriminatie benadeelde gehuwde mannen moeten gelijk worden behandeld als gehuwde vrouwen en op hen moet dezelfde regeling worden toegepast als op gehuwde vrouwen.

3. Ingevolge het Protocol ad artikel 119 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap (Protocol nr. 2) kunnen enkel ambtenaren of hun rechtverkrijgenden die vóór 17 mei 1990 een rechtsvordering of een naar geldend nationaal recht daarmee gelijk te stellen vordering hebben ingesteld, op de rechtstreekse werking van artikel 119 een beroep doen teneinde gelijkheid van behandeling te eisen met betrekking tot de betaling van uitkeringen die verschuldigd zijn uit hoofde van een pensioenregeling als die van de ABPW en worden toegerekend aan tijdvakken van arbeid tussen 8 april 1976 en 17 mei 1990.

(¹) PB nr. C 48 van 19. 2. 1993, blz. 10.

(²) PB nr. L 6 van 10. 1. 1979, blz. 24.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde Kamer)

van 28 september 1994

in zaak C-65/94: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België (¹)

(Niet-nakoming — Richtlijn 90/167/EEG — Voorwaarden voor de bereiding, het in de handel brengen en het gebruik van diervoeders met medicinale werking in de Gemeenschap)

(94/C 316/03)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C 65/94, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: G. Rozet) tegen Koninkrijk België (gemachtigde: J. Devadder), betreffende een verzoek om vast te stellen dat het Koninkrijk België, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking te doen treden die nodig zijn voor het volgen van Richtlijn 90/167/EEG van de Raad van 26 maart 1990 tot vaststelling van de voorwaarden voor de bereiding, het in de handel brengen en het gebruik van diervoeders met medicinale werking in de Gemeenschap (²), met uitzondering van artikel 11, lid 2, daarvan, en/of door deze niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens artikel 15 van die richtlijn en de artikelen 5 en 189 EG-Verdrag op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof (Zesde Kamer), samengesteld als volgt: G. F. Mancini, kamerpresident; M. Diez de Velasco, C. N. Kakouris, F. A. Schockweiler en P. J. G. Kapteyn (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: M. Darmon; griffier: R. Grass, op 28 september 1994 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking te doen treden die nodig zijn voor het volgen van Richtlijn 90/167/EEG van de Raad van 26 maart 1990 tot vaststelling van de voorwaarden voor de bereiding, het in de handel brengen en het gebruik van diervoeders met medicinale werking in de Gemeenschap, met uitzondering van artikel 11, lid 2, daarvan, en/of door deze niet aan de Commissie mee te delen, is het Koninkrijk België de krachtens artikel 15 van die richtlijn op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.
2. Het Koninkrijk België wordt verwezen in de kosten van de procedure.

(¹) PB nr. C 103 van 11. 4. 1994, blz. 7.

(²) PB nr. L 92 van 7. 4. 1990, blz. 42.

ARREST VAN HET HOF

van 5 oktober 1994

in zaak C-47/91: Italiaanse Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(Beroep tot nietigverklaring — Staatssteun — Brief waarbij procedure van artikel 93, lid 2, eerste alinea, van het Verdrag wordt ingeleid — Opschorting van steunmaatregelen — Kwalificatie van steun: nieuwe steunmaatregelen)

(94/C 316/04)

(Procestaal: Italiaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-47/91, Italiaanse Republiek (gemachtigde: L. Ferrari Bravo) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: A. Abate), betreffende een verzoek om nietigverklaring van het bij brief van 23 november 1990 aan de Italiaanse Regering meegedeelde besluit van de Commissie om de procedure van artikel 93, lid 2, eerste alinea, van het Verdrag in te leiden ten aanzien van de door de Italiaanse autoriteiten aan de vennootschap Italgrani toegekende steun, vergezeld van een bevel tot opschorting van deze steun, heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. F. Mancini, kamerpresident, waarnemend voor de president; J. C. Moitinho de Almeida en M. Diez de Velasco, kamerpresidenten; C. N. Kakouris, R. Joliet (rapporteur), F. A. Schockweiler, G. C. Rodríguez Iglesias, F. Grévisse, M. Zuleeg, P. J. G. Kapteyn en J. L. Murray, rechters; advocaat-generaal: W. Van Gerven; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 5 oktober 1994 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Verklaart nietig de punten 1.3 en 1.4 van het bij brief van 23 november 1990 aan de Italiaanse Regering ter kennis gebrachte besluit van de Commissie om de procedure van artikel 93, lid 2, eerste alinea, van het Verdrag in te leiden met betrekking tot de door de Italiaanse autori-

teiten aan Italgrani toegekende steun, behalve voor zover zij de steun voor de vorming van voorraden van landbouwproducten betreffen.

2. Verwijst de Commissie in de kosten.

(¹) PB nr. C 61 van 9. 3. 1991 en PB nr. C 189 van 28. 7. 1992.

ARREST VAN HET HOF

van 5 oktober 1994

in zaak C-165/91 (verzoek van het Arbeidshof te Antwerpen om een prejudiciële beslissing): S. J. M. van Munster tegen Rijksdienst voor Pensioenen (¹)

(Sociale zekerheid — Vrij verkeer van werknemers — Gelijkelijkheid van mannen en vrouwen — Ouderdomspensioen — Verhoging voor echtgenoot ten laste)

(94/C 316/05)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak C-165/91, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EG-Verdrag van het Arbeidshof te Antwerpen, in het aldaar aanhangig geding tussen S. J. M. van Munster en Rijksdienst voor Pensioenen, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 3, onder c), 48 en 51 EG-Verdrag, en van artikel 4, lid 1, van Richtlijn 79/7/EEG van de Raad van 19 december 1978 betreffende de geleidelijke tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen op het gebied van de sociale zekerheid (²) en van alle andere bepalingen die het Hof in de onderhavige zaak van toepassing acht, heeft het Hof samengesteld als volgt: O. Due, president; G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, M. Diez de Velasco en D. A. O. Edward (rapporteur), kamerpresidenten; C. N. Kakouris, R. Joliet, F. A. Schockweiler, G. C. Rodríguez Iglesias, F. Grévisse, M. Zuleeg, P. J. G. Kapteyn en J. L. Murray, rechters; advocaat-generaal: M. Darmon; griffier: H. von Holstein, adjunct-griffier, op 5 oktober 1994 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Het Gemeenschapsrecht, inzonderheid de artikelen 48 en 51 EG-Verdrag en artikel 4, lid 1, van Richtlijn 79/7/EEG van de Raad van 19 december 1978 betreffende de geleidelijke tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen op het gebied van de sociale zekerheid, verzet zich niet tegen een nationale wettelijke regeling die een gezinspensioen toekent aan een werknemer wiens echtgenoot elke beroepsarbeid heeft gestaakt en geen rustpensioen of als zodanig geldend voordeel geniet, doch hem een minder voordelig alleenstaandenpensioen toekent wanneer zijn echtgenoot een pensioen of als zodanig geldend voordeel

geniet, zoals het pensioen dat krachtens de Algemene Ouderdomswet aan mevrouw Van Munster is toegekend.

2. De nationale rechter, die met het oog op de toepassing van een bepaling van zijn nationaal recht een socialezekerheidsuitkering kwalificeert die onder de wettelijke regeling van een andere Lid-Staat is toegekend, moet zijn nationale wetgeving uitleggen in het licht van de doelstellingen van de artikelen 48 tot en met 51 EG-Verdrag en moet zoveel mogelijk voorkomen, dat zijn uitlegging de migrerend werknemer ervan weerhoudt daadwerkelijk zijn recht van vrij verkeer uit te oefenen.

(¹) PB nr. C 212 van 14. 8. 1991, blz. 11.

(²) PB nr. L 6 van 10. 1. 1979, blz. 24.

ARREST VAN HET HOF

van 5 oktober 1994

in zaak C-400/92: Bondsrepubliek Duitsland tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(Steun aan de scheepsbouw)

(94/C 316/06)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-400/92, Bondsrepubliek Duitsland (gemachtigde E. Röder) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: B. Langeheine), betreffende een beroep tot nietigverklaring van Beschikking 92/569/EEG van de Commissie van 31 juli 1992 betreffende steun van Duitsland voor de order van de Chinese rederij Cosco (China Ocean Shipping Company) tot de bouw van vier containerschepen (²), en subsidiair tot nietigverklaring van de artikelen 2 en 3 daarvan, heeft het Hof, samengesteld als volgt: O. Due, president; J. C. Moitinho de Almeida en M. Diez de Velasco, kamerpresidenten; C. N. Kakouris, F. A. Schockweiler, F. Grévisse, M. Zuleeg, P. J. G. Kapteyn (rapporteur) en J. L. Murray, rechters; advocaat-generaal: M. Darmon; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 5 oktober 1994 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Verwerpt het beroep.
2. Verwijst de Bondsrepubliek Duitsland in de kosten.

(¹) PB nr. C 9 van 14. 1. 1993, blz. 6.

(²) PB nr. L 367 van 16. 12. 1992, blz. 29.